

Publicerad 2018-09-08 15:28 av Evelyn Falk Möller

Falken berättar 13

Sagornas tid

"Innan vi upplever sagan med alla våra sinnen måste vi först fånga varje ögonblick av den, uppleva det till fyllest, för att sedan släppa iväg det, innan vi fångar nästa."

~ evelyns Tankar från Det Goda Livet

~ Det har blivit höst och Sagornas Tid tar sin början ~

~ Tankar från Det Goda Livet

"När mörkret sig sänkt
och dagens bestyr är över,
fylls jag av en lust, ett "längtt,
det är nååcutet jag saknar, nååcutet själen behöver.

Numera vet jag var det är,
fotstegen kan vägen, och till bokhyllan de bär.

Ett Sällskap av den magiska sorten
pockar på att jag de följer,
från Fylkes sköna böljande höjder
och fridsamma fröjder,
till den svarta och skrämmande porten.
Medan Ringen, "Den Enda" från Sauron de döljer."

<>

Redan trollbunden av äventyren som väntar, tar jag ut boken och tittar på den vackra framsidan. Känner hur små behagliga rysningar av förväntan pulserar längs ryggen, "Hej min vän. Äntligen ses vi igen," tänker jag, och drar ett djupt befriande andetag - en förberedelse eller kanske mer en befrielse inför den underbara resa som ligger framför mig. "Är du redo att berätta om de magiska äventyren än en gång, så är jag redo att följa med," säger jag när jag sätter mig i den gamla öronlapps fåtöljen som står framme vid den öppna spisen. Orden är lika efterlängtrade som välbekanta för oss båda två. Det blir fyrtionde gången vi gör resan tillsammans. Ett jubileum.

I den öppna spisen brinner en brasa som ger mer värme än ljus så jag tänder läslampan bredvid fåtöljen och öppnar förväntansfullt boken. Det första som når mig är doften och det torra knastret av gammalt pergament eller kanske är det limmet som håller ihop sidorna som torkat. Jag drar ett djupt andetag, njuter av J.R.R. Tolkiens sirliga vackra namnskrift och plötsligt gör själen ett litet glädjeskutt innan den svävar iväg på magins och fantasins vingar och tar mig med sig.

För innan jag vänder bladet så vet den, liksom jag vad som står där..... Väntar ett ögonblick för att dra ut på den efterlängtrade stunden.... så vänder jag förväntansfullt på bladet och där står de, de magiska orden som drar mig in i Ringens magiska värld. Ögonen smeker över orden som berättar om ringarnas ägare, de tre älvkungarna högt i det blå, de sju dvärgfurstarna i salar av sten, de nio dödliga som köttets väg skall gå, och en, Den Enda som smiddes i lönnedom för Mörkrets herre i onskans dunkla sken.... Härskaren av Mordor - Sauron. Ringen som ska tämja de alla.

Som ett andeväsen sugts fantasin in i berättelsen och min inre värld börjar fyllas av bilder och växa tills den bara består av dofter, smaker, ljud, färg och former av glada hoberskratt som exploderar i förundran över Gandalfs explossiva och magiska raketer, suset av den stora örnen Gwaihirs enorma vingspann som hörs över dundrandet från de stolta Mearas som för evigt galopperar över Rhoans ödsliga vidder. Ännu svagt i fjärran, precis nedanför de taggiga snötyngda bergskammarna i öster hörs en ensam varg yla. En ensam vårdkase skymtar bland molnen.

Fascinationen över kartornas detaljrikedom, över landskapens olika namn, strukturer, karaktärer och utseenden som drar mig allt längre och längre in i historien upphör aldrig att beröra mig. Det är lika underbart att titta på de, njuta av att uttala namnen idag som första gången för fyrtio år sedan.

Och så kommer de då.... dyker upp en efter en.... alla de som ska bli mina reskamrater under detta äventyr. Allt medan hösten utanför fönstren i den fysiska världen förvandlas till vinter och vintern till nyutsprungen vår kommer min resa genom dessa årstider att blandas upp med äventyren tillsammans med Frodo, Sam, Merry och Pippin, Aragon, Legolas, Gimli, Boromir och Gandalf. Alla välkomnar de mig till att bli den tionde medlemmen i Ringens sällskap.

Bilbo har jag träffat förut, liksom Gandalf. De mötte jag första gången när jag följde med de till Ensamma berget där Bilbo dödade draken och kom hem igen med en gulds katt. Och någonting annat som han höll väl dolt för alla i sin omgivning. Precis som i det äventret kommer vi även i detta att möta ondska och godhet som står på var sin sida av striderna, och karaktärer som Saruman, Ormtunga, Gollum, den fagra

Eowyn, den vackra Arwen och alla de andra jag inte nämnt, har alla sina roller att spela i denna fantastiska äventyrssaga. Utan de skulle det inte bli någon äventyrshistoria. Jag bläddrar fram några sidor till och plötsligt inbjuds jag och alla hober till att fira Bilbos hundraelfte födelsedag.

Jag känner samhörighet med många av karaktärerna och minns mig själv i Frodo som oerfaren över världens ondska när han drar ut på sitt stora äventyr vid femtio års ålder, även om jag var yngre då mina stora äventyr utspelade sig. Idag känner jag mer samhörighet med Gandalf den Grå, vars vishet och livserfarenhet mer liknar min egen. När jag möter den undersköna älvdrottningen Galadriel, som genom sin inre styrka avstår makten Saurons ring lockar med, minns jag mina egna strider och den mentala styrka jag upptäckt att jag besitter. Detsamma gäller för Aragon, Vildstige som kämpar för sin kärlek till Arwen, så som jag fått kämpa för min. Och likt Arwen fanns en tid när även jag stred för att få vara den jag är i en värld som ville jag skulle vara någon annan.

Jag känner igen Boromirs stolthet i min egen, men också hans svaghet och uppriktiga ånger. Jag är vänskapen mellan Legolas och Gimli. Jag är Sams trofasthet och ärlighet, men även Saurons ondska, liksom Gollums svekfullhet. Jag är äventyret och magin som binder de alla samman med varandra och med mig. Under veckorna som ligger framför mig är jag äventyret i Sagan om Ringen.

Men så en dag när jag lyfter blicken från boken lyser solen in genom fönstren starkare och ljusare än förut och sprider en värme som jag inte känt på länge, takdropp hörs mot fönsterkarmen och en och annan liten fågel drill letar sig in i till mig. Då är Ringens alla äventyr upplevda, alla fel som begåtts har rättats till och alla i detta fantastiska äventyr har mött sina öden, inklusive ringen. När alla sagt adjö till varandra och Bilbos bok nästan är klarskriven av Frodo (med plats för några sista sidor för Sam), kan historien äntligen "knytas ihop". Och precis som i alla riktiga sagor, vinner det goda över det onda, sanningen vinner över lögnerna och kärleken vinner över hatet. När sagan slutar tar en ny era sin början, en tid av fred och välstånd ser gryningen. Och där lever de alla lyckliga till slutet av alla sina dagar. Precis som jag. I mitt eget Lothlórien.

Det är med en liten känsla av saknad jag stänger boken efter att ha tagit adjö av mina vänner och följeslagare och ställer tillbaka böckerna i bokhyllan. Det känns som en era är slut och en ny precis ska ta sin början även för mig. Och det kommer att ta en dag eller två innan jag helt kan släppa historien mentalt. Men sedan tar det verkliga livet över, våren står på tröskeln och sommaren efter den. Det kommer att bli många äventyr att uppleva för mig och min stora kärlek. Och det kommer att finnas många många andra böcker att läsa under månaderna som följer. Tills dagarna mörknar och den där underbara magiska längtan börjar pirra inuti igen....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Evelyn Falk Möller med Poeter.se id #55106 innehar upphovsrätten